

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8Cb/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202837
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2020:3719202837.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Annou Irikovskou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 57 248 03, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: 1/ net.biz Solutions s.r.o., IČO: 47 115 394, so sídlom M. R. Štefánika 176/34, 017 01 Považská Bystrica, 2/ Z. D., H.. XX.XX.XXXX, M. XXXX/XXX, XXX XX S. C., obaja právne zastúpení: Weis & Partners s.r.o., IČO: 47 234 776, so sídlom Ivánska cesta 30/B, 821 04 Bratislava, o zaplatenie 3 000,00 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaní 1/,2/ majú **n á r o k** voči žalobcovi na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 % a žalobca je povinný trovy konania a trovy právneho zastúpenia žalovaným 1/,2/ nahradiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka, ktorým bude rozhodnuté o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia 3.000,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,00 % ročne zo sumy 3.000,00 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur, náhrady trov konania a právneho zastúpenia.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0548/2018/CE zo dňa 22.06.2018 uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Medzi postupcom a spoločnosťou H-Soft, s.r.o., so sídlom M.R. Štefánika 176/34, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 313 939, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Trenčín, oddiel Sro, vložka č. 12163/R, ktorá zanikla v dôsledku zlúčenia s právnym nástupcom OKŠIM, s.r.o. (ďalej len „pôvodný dlžník“), bola uzatvorená dňa 04.01.2007 Zmluva o úvere č. 0361211727/2/1 (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov formou kontokorentného úveru postupcom pôvodnému dlžníkovi ako podnikateľovi za účelom financovania prevádzkových potrieb za podmienok, obmedzení a iných dohôd uvedených v Zmluve, a to vo výške 1.000.000,- Sk (33 193,92 eur). Zmluvné strany sa dohodli, že čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sú úročené referenčnou sadzbou BASE RATE KTK/CORP SKK, ktorá je ku dňu podpisu tejto zmluvy vo výške 5,00 % p. a., marža vo výške 3,75 % p. a., pričom pôvodný veriteľ sa zároveň zaviazal uhradiť postupcovi úrok z omeškania vo výške 10 % p. a. Deň splatnosti úveru bol dohodnutý na 03.01.2008, pričom v prípade revolvingovania úveru je deň splatnosti revolvingovaného úveru jeden rok od poskytnutia revolvingovaného úveru, najneskôr do 03.01.2010. Platne uzatvorenou Zmluvou sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky (kontokorentný úver) splatiť, platiť uvedené úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v Zmluve.

3. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 02.01.2009 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom, Dodatok k Zmluve o úvere č. 0361211727/2/1, predmetom ktorého bolo revolvingovanie kontokorentného úveru, a to ku dňu,

kedy postupca umožní pôvodnému dlžníkovi po splnení odkladacích podmienok využívať kontokorentný úver na základe Zmluvy za nasledovných zmenených podmienok: výška úveru: 1.000.000,- Sk (33 193,92 eur), výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE KTK nezabezpečená + úroková marža 1,25 % p. a., typ úrokovej sadzby: premenná, konečná splatnosť: 03.01.2010. Dňa 04.01.2010 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom Dodatok k Zmluve o úvere č. 0361211727/2/1, predmetom ktorého bolo revolvovanie kontokorentného úveru, a to ku dňu, kedy postupca umožní pôvodnému dlžníkovi po splnení odkladacích podmienok využívať kontokorentný úver na základe Zmluvy za nasledovných zmenených podmienok: výška úveru: 33.190,00 eur, výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE KTK nezabezpečená + úroková marža, 0,40 % p. a., typ úrokovej sadzby: premenná, konečná splatnosť: 03.01.2011. Podmienkou poskytnutia revolvovaného úveru je splnenie nasledovných odkladacích podmienok pôvodným dlžníkom: a) prístupenie k záväzku dlžníka jeho spoločníkom P. Z. D.. Dňa 02.01.2012 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom Dodatok k Zmluve o úvere č. 0361211727/2/1, predmetom ktorého bolo revolvovanie kontokorentného úveru, a to ku dňu, kedy postupca umožní pôvodnému dlžníkovi po splnení odkladacích podmienok využívať kontokorentný úver na základe Zmluvy za nasledovných zmenených podmienok: „Výška úveru: 33 000,00 eur, Výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE KTK nezabezpečená + úroková marža, 5,60 % p. a., typ úrokovej sadzby: premenná, úroky z omeškania: 10% p. a., konečná splatnosť: 03.01.2013. Dňa 03.01.2013 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom Dodatok k Zmluve o úvere č. 0361211727/2/1, predmetom ktorého bolo revolvovanie kontokorentného úveru, a to ku dňu, kedy postupca umožní pôvodnému dlžníkovi po splnení odkladacích podmienok využívať kontokorentný úver na základe Zmluvy za nasledovných zmenených podmienok: konečná splatnosť: 03.02.2013. Dňa 28.01.2013 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom Dodatok k Zmluve o úvere č. 0361211727/2/1, predmetom ktorého bolo revolvovanie kontokorentného úveru, a to ku dňu, kedy postupca umožní pôvodnému dlžníkovi po splnení odkladacích podmienok využívať kontokorentný úver na základe Zmluvy za nasledovných zmenených podmienok: výška úveru: 27 500,00 eur, výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE KTK nezabezpečená + úroková marža 5,60 % p. a., Typ úrokovej sadzby: premenná, úroky z omeškania: 10% p. a., konečná splatnosť: 03.01.2014. Dňa 02.01.2014 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom Dodatok k Zmluve o úvere č. 0361211727/2/1, predmetom ktorého bolo revolvovanie kontokorentného úveru, a to ku dňu, kedy postupca umožní pôvodnému dlžníkovi po splnení odkladacích podmienok využívať kontokorentný úver na základe Zmluvy za nasledovných zmenených podmienok: konečná splatnosť: 24.01.2014. Dňa 22.01.2014 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom Dodatok k Zmluve o úvere č. 0361211727/2/1, predmetom ktorého bolo revolvovanie kontokorentného úveru, a to ku dňu, kedy postupca umožní pôvodnému dlžníkovi po splnení odkladacích podmienok využívať kontokorentný úver na základe Zmluvy za nasledovných zmenených podmienok: výška úveru: 24 500,00 eur, výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE KTK nezabezpečená + úroková marža 4,00 % p. a., typ úrokovej sadzby: premenná, úroky z omeškania: 10% p. a., konečná splatnosť: 03.01.2015. Dňa 04.01.2010 žalovaný 2/ uzavrel s postupcom Dohodu o prístupení k záväzku (ďalej len „Dohoda 1“), prostredníctvom ktorej postupca v súlade s ust. § 533 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) umožnil žalovanému 2/ prístupenie k záväzku pôvodného dlžníka. Dňa 22.01.2014 žalovaný 1/ uzavrel s postupcom Dohodu o prístupení k záväzku (ďalej len „Dohoda 2“), prostredníctvom ktorej postupca v súlade s ust. § 533 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) umožnil žalovanému 1/ prístupenie k záväzku pôvodného dlžníka. Dňa 22.01.2014 žalovaný 2/ uzavrel s postupcom Dohodu o prístupení k záväzku (ďalej len „Dohoda 3“), prostredníctvom ktorej postupca v súlade s ust. § 533 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) umožnil žalovanému 2/ prístupenie k záväzku pôvodného dlžníka. Postupca výzvou zo dňa 18.05.2015 oznámil pôvodnému dlžníkovi, že je ku dňu 30.04.2015 v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 21 245,20 eur. Postupca výzvou zo dňa 29.03.2018 oznámil žalovanému 1/ a žalovanému 2/ že výška splatenej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje ku dňu 29.03.2018 sumu vo výške 35 868,98 eur. Výzvami boli žalovaní upozornení, že v prípade ak nedôjde z ich strany k úhrade omeškaných splátok, postupca je oprávnený pohľadávku postúpiť tretej osobe. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 36 842,45 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 21 239,30 eur, úrokov z omeškania vo výške 15 477,58 eur a poplatkov vo výške 125,57 eur, a to v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu neuhradili dlžnú sumu ani len čiastočne. Žalobca si v žalobe uplatňuje nárok iba na časť postúpenej istiny pohľadávky a žiada súd, aby žalovaných zaviazal na zaplatenie 3 000,00 eur spolu s príslušenstvom. Žalobca si uplatňuje zo sumy 3 000,00 eur, úrok z

omeškania dohodnutý v čl. III. Zmluvy vo výške 10 % p. a, a to odo dňa nasledujúceho po dni kedy došlo k postúpeniu pohľadávky t.j. odo dňa 23.06.2018.

4. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0548/2018/CE zo dňa 22.06.2018, Prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 25.06.2018, Zmluva o úvere č. 0361211727/2/1 zo dňa 04.01.2007, Dodatok k Zmluve o úvere zo dňa 02.01.2009, Dodatok k Zmluve o úvere zo dňa 04.01.2010, Dodatok k Zmluve o úvere zo dňa 02.01.2012, Dodatok k Zmluve o úvere zo dňa 03.01.2013, Dodatok k Zmluve o úvere zo dňa 28.01.2013, Dodatok k Zmluve o úvere zo dňa 02.01.2014, Dodatok k Zmluve o úvere zo dňa 22.01.2014, Dohodu o pristúpení k záväzku zo dňa 04.01.2010, Dohodu o pristúpení k záväzku zo dňa 22.01.2014, Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre balíky produktov a služieb pre podnikateľov, Obchodné podmienky pre poskytovanie a používanie Elektronických služieb a Platobných kariet, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, Výzvu zo dňa 18.05.2015, Odstúpenie od zmluvy zo dňa 24.07.2017, Výzvu zo dňa 29.03.2018, Výpis z úveru zo dňa 13.07.2018, Prehľad transakcií od 12.11.2011 do 05.07.2017.

5. Okresný súd Považská Bystrica mal nárok žalobcu za preukázaný, preto mu vyhovel platobným rozkazom č.k. 8Cb/33/2019 - 292 zo dňa 30.10.2019. Proti platobnému rozkazu podali žalovaní 1./2/ odpor, a preto súd platobný rozkaz uznesením č.k. 8Cb/33/2019 - 306 zo dňa 25.11.2019 zrušil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.01.2020.

6. Žalovaní 1./2/ v odpore proti platobnému rozkazu uviedli, že medzi postupcom a spoločnosťou H-Soft, s.r.o., so sídlom M.R, Štefánika 176/34, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 313 939, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Trenčín, oddiel Sro, vložka č. 12163/R, ktorá zanikla v dôsledku zlúčenia s právnym nástupcom OKŠIM, s.r.o. (ďalej len „pôvodný dlžník“), bola uzatvorená dňa 04.01.2007 Zmluva o úvere č. 0361211727/2/1 (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov formou kontokorentného úveru postupcom pôvodnému dlžníkovi ako podnikateľovi za účelom financovania prevádzkových potrieb za podmienok, obmedzení a iných dohôd uvedených v Zmluve, a to vo výške 1.000.000,- Sk (33 193,92 eur). Zmluvné strany sa dohodli, že čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sú úročené referenčnou sadzbou BASE RATE KTK/CORP SKK, ktorá je ku dňu podpisu tejto zmluvy vo výške 5,00 % p.a., marža vo výške 3,75 % p.a., pričom pôvodný veriteľ sa zároveň zaviazal uhradiť postupcovi úrok z omeškania vo výške 10 % p. a. Deň splatnosti úveru bol dohodnutý na 03.01.2008, pričom v prípade revolvingovania úveru je deň splatnosti revolvingovaného úveru jeden rok od poskytnutia revolvingovaného úveru, najneskôr do 03.01.2010. Platne uzatvorenou Zmluvou sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky (kontokorentný úver) splatiť, platiť uvedené úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v Zmluve. Následne medzi zmluvnými stranami boli uzatvárané dodatky, predmetom ktorých bolo revolvingovanie kontokorentného úveru, a to ku dňu, kedy postupca umožní pôvodnému dlžníkovi, po splnení odkladacích podmienok, využívať kontokorentný úver na základe dohodnutých podmienok. Postupca výzvou zo dňa 18.05.2015 oznámil pôvodnému dlžníkovi, že je ku dňu 30.04.2015 v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 21 245,20 eur. Postupca výzvou zo dňa 29.03.2018 oznámil žalovaným že výška splatenej a nezaplátenej pohľadávky predstavuje ku dňu 29.03.2018 sumu vo výške 35 868,98 eur. Výzvami boli žalovaní upozornení, že v prípade ak nedôjde z ich strany k úhrade omeškaných splátok, postupca je oprávnený pohľadávku postúpiť tretej osobe. Podľa vyjadrenia žalobcu pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 36 842,45 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 21 239,30 eur, úrokov z omeškania vo výške 15 477,58 eur a poplatkov vo výške 125,57 eur, a to v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní popierajú výšku dlžnej sumy. Z listinných dôkazov predložených žalobcom, žalovaným nie je vôbec zrejme, ako žalobca vypočítal výšku dlžnej sumy, a to konkrétne istinu, úroky, úroky z omeškania a pod. Žalovaným nie je taktiež zrejme ako žalobca započítaval úhrady na jednotlivé dlžné sumy. Dňa 22.01.2014 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom Dodatok k Zmluve o úvere č. 0361211727/2/1, predmetom ktorého bolo revolvingovanie kontokorentného úveru, a to ku dňu, kedy postupca umožní pôvodnému dlžníkovi po splnení odkladacích podmienok využívať kontokorentný úver na základe Zmluvy za nasledovných zmenených podmienok: výška úveru: 24 500,00 eur, výška úrokovej sadzby: referenčná sadzba BASE RATE KTK, nezabezpečená + úroková marža 4,00 % p. a., typ úrokovej sadzby: premenná, úroky z omeškania: 10% p. a., konečná splatnosť: 03.01.2015. Žalovaní ďalej uviedli, že podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke

alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, sp. zn.23Co/230/2017, „Banka je v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Banka túto možnosť v danom prípade nevyužila a žalobcovi postúpila pohľadávku bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah zanikol inak (výpoveďou, odstúpením). Pokiaľ ale nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou alebo odstúpením od zmluvy, nie je možné urobiť záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Splatnými do tej doby sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. 16. Z § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 24.03.2011 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ (pre rozpor so zákonom).“ „Podľa názoru odvolacieho súdu úpravou § 92 ods. 8 (predtým 7) mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.“ „Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 OZ. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi.“ Z uvedeného potom vyplýva, že na rozpor postúpenia s § 525 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihlíada súd aj bez námietky, z

úradnej povinnosti. Ďalej z toho vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Vzhľadom na nepreukázanie, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a dlžník napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní, žalovaní namietajú aktívnu legitímáciu žalobcu. Žalovaným taktiež nie je zrejmé, prečo žalobca vyzýval na uhradenie dlžnej sumy listom zo dňa 18.05.2015, pričom odstúpenie zaslal až dňa 24.07.2017. Pre určenie dátumu splatnosti pohľadávky a s tým súvisiaceho začiatku plynutia premlčacej doby je rozhodujúce, dokedy žalovaní čerpali peňažné prostriedky na základe kontokorentu, resp. dokedy bezhotovostnými alebo hotovostnými vkladmi na účet úver splácali. Uvedený názor korešponduje zneniu všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého je pohľadávka z kontokorentného úveru splácaná (v čase do konečnej splatnosti úveru) formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Vychádzajúc z uvedených ustanovení zmluvy o kontokorentnom úvere mal odvolací súd zato, že k určeniu začiatku plynutia premlčacej doby súdom prvého stupňa nedošlo správne. Je zrejmé, že splatnosť úveru bola určená konkrétnym dátumom (30.08.2006), pričom v prípade, ak došlo k predĺženiu platnosti zmluvy o kontokorentnom úvere, predĺžila sa i splatnosť úveru, a to o jeden rok. Žalobca ako veriteľ mal pritom právo zmluvu vypovedať až potom čo dlžník nečerpal úver v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov. Je zrejmé, že pred uplynutím lehoty splatnosti úveru nebol žalobca oprávnený uplatniť si nárok na súde. „Odvolací súd ďalej uvádza, že i keď žalobca zmluvu o kontokorentnom úvere vypovedal až dňa 06.09.2010, nepovažoval ani odvolací súd uvedený dátum za rozhodný pre začiatok plynutia premlčacej doby. Odvolací súd sa v tomto smere v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že postup žalobcu, ktorý napriek tomu, že žalovaní dlhodobo nevyužívali dohodnutý bankový produkt a uzavretá zmluva o kontokorentnom úvere nenapĺňala svoj účel, pristúpil k vypovedaniu zmluvy až tri roky potom, čo mu na vypovedanie zmluvy vzniklo právo (a k podaniu žaloby došlo dokonca až šesť rokov po vzniku práva žalobcu zmluvu vypovedať), bol v rozpore s dobrými mravmi. Na uvedenej skutočnosti nič nemení ani tvrdenie žalobcu, že počas tejto doby podnikal kroky k vyrovnaní záväzkov žalovaných, keď tieto kroky mohol podnikáť aj po vypovedaní zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že žalobcovi, vystupujúcemu na finančnom trhu ako profesionálny a racionálny obchodník, nič nebránilo, aby postupujúc s náležitou odbornou starostlivosťou, ktorú od neho možno vzhľadom na jeho postavenie očakávať a vyžadovať, vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere bezprostredne potom, čo boli splnené podmienky pre jej vypovedanie, čím by sa jednak zabránilo umelému navyšovaniu pohľadávky žalobcu (o poplatky z úveru a debetné úroky) a zároveň by mal žalobca možnosť domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky súdnou cestou v primeranej lehote.“ S poukazom na vyššie uvedené žalovaní vznášajú námietku premlčania dlžnej sumy.

7. Žalobca vo vyjadrení k odporu, ktorý bol doručený na tunajší súd dňa 10.01.2020 uviedol, že dňa 04.01.2007 pôvodný veriteľ uzatvoril s pôvodným dlžníkom Zmluvu o úvere č. 0361211727/2/1 (ďalej ako „Zmluva“), predmetom Zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov formou kontokorentného úveru dlžníkovi ako podnikateľovi za účelom financovania prevádzkových potrieb za podmienok, obmedzení a iných dohôd uvedených v Zmluve, a to vo výške 1.000.000,- Sk. Dňa 04.01.2010 žalovaný 2/ uzavrel s pôvodným veriteľom Dohodu o pristúpení k záväzku (ďalej len „Dohoda 1“), prostredníctvom ktorej pôvodným veriteľom v súlade s ust. § 533 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) umožnil žalovanému 2/ pristúpenie k záväzku pôvodného dlžníka. Dňa 22.01.2014 žalovaný 1/ uzavrel s pôvodným veriteľom Dohodu o pristúpení k záväzku (ďalej len „Dohoda 2“), prostredníctvom ktorej pôvodným veriteľom v súlade s ust. § 533 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) umožnil žalovanému 1/ pristúpenie k záväzku pôvodného dlžníka. Dňa 22.01.2014 žalovaný 2/ uzavrel s pôvodným veriteľom Dohodu o pristúpení k záväzku (ďalej len „Dohoda 3“), prostredníctvom ktorej pôvodným veriteľom v súlade s ust. § 533 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) umožnil žalovanému 2/ pristúpenie k záväzku pôvodného dlžníka. Dňa 22.06.2018 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku, ktorá vznikla z vyššie uvedenej Zmluvy v celkovej výške 36 842,45 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 21 239,30 eur, z úroku z omeškania vo výške 15 477,58 eur a z poplatkov vo výške 125,57 eur. Žalobca si v žalobe uplatňuje nárok iba na časť postúpenej istiny pohľadávky a žiada súd, aby žalovaných zaviazal na zaplatenie 3 000,00 eur spolu s príslušenstvom.

8. Žalobca vo vyjadrení k odporu ďalej poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou zo dňa 18.05.2015, 2/ výzvou označenou ako „odstúpenie od zmluvy“ zo dňa 24.07.2017. Žalobca pre úplnosť v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že má za to, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 18.05.2015, ale aj odstúpenie od zmluvy zo dňa 24.07.2017. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a porušeniu bankového tajomstva. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016: „Z citovaného zákonného ustanovenia § 526 ods. 2 vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na to, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015: „Odvolací súd sa nestotožnil ani s konštatovaním okresného súdu o potrebe preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej a zmluvy, ktorou mala byť predmetná pohľadávka postúpená. Poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 210/2001 z 11.06.2003 (R 119/2003) relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho založená aj

aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku, resp. platnosť zmluvy o postúpení. Táto skutočnosť bola preukázaná listom žalobcu z 05.04.2013.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013 „V zmysle ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pôvodný veriteľ povinný bez zbytočného odkladu oznámiť skutočnosť postúpenia pohľadávky dlžníkovi. Ak pôvodný veriteľ uvedené opomenie, účinnosť postúpenia pohľadávky môže nový veriteľ privodiť tým, že preukáže postúpenie pohľadávky dlžníkovi, a to najmä preukázaním zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá musí mať písomnú formu. V prejednávanvej veci odvolací súd poukazuje na to, že postupca spoločným oznámením s postupníkom dňa 23.09.2009, t.j. v deň uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, zaslal odporcovi v I. rade oznámenie o tom, že jeho pohľadávka voči odporcovi v I. rade bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. - navrhovateľovi. Z tohto oznámenia je potrebné vychádzať a s ohľadom na uvedené nie je potrebné prejudiciálne skúmať existenciu a platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok. Vzhľadom na uvedené potom záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaným subjektom nie je správny.“ Žalobca zastáva názor, že v konaní bolo celkom nesporne preukázané, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá. Pre úplnosť však v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky a ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca uvádza, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejme, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Žalobca zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona o bankách, nezakladá občianskoprávnú povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovanému, ale administratívnu zodpovednosť postihuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona o bankách. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným zákonom o bankách. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 zákona o bankách. V tejto súvislosti poukazuje žalobca na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013: „Voči uplatnenému nároku neboli dôvodné námietky vedľajšieho účastníka na strane odporcu vychádzajúce zo skutkového zistenia o tom, že pôvodný veriteľ - banka pred postúpením pohľadávky nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Vedľajší účastník na strane odporcu toto skutkové zistenie interpretoval tak, že nedostatok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bankou a z toho plynúca skutočnosť, že banka postúpila pohľadávku, ktorá nebola v celom rozsahu splatná, spôsobuje neplatnosť medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom dňa 15.12.2011 uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky, a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. S takýmto právnym posúdením sa stotožniť nemožno. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Je zrejme, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov obmedzuje právo banky postupovať nesplatené pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto obmedzenia je však zrejme, že účelom

tejto povinnosti je ochrana bankového tajomstva, konkrétne to, aby pri postupovaní pohľadávok, neboli tretie subjekty oboznamované s údajmi bankového tajomstva. Preto porušenie povinnosti vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona č. 438/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade odporcovi, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. Inak povedané, porušenie administratívnoprávnej povinnosti v súvislosti s uzavieraním zmluvy o postúpení pohľadávky alebo plnením zo zmluvy - postúpením pohľadávky nezakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky alebo to, že by nedošlo k platnému plneniu zo zmluvy spočívajúcemu v postúpení pohľadávky. Takéto protiprávne konanie zo strany banky zakladá výlučne banky zodpovednosť podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov.“ Žalobca ďalej uviedol, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1264 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaného so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcií ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, s poukazom na to, že omeškanie žalovaného trvalo nepochybne viac ako rok zastáva žalobca názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezasielal. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015: „Predmetom sporu je vyriešenie otázky, či mohla banka platne postúpiť pohľadávku podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. Súd v tejto veci konštatoval, že neexistuje oznámenie o zosplatnení pohľadávky, resp. výzva banky v omeškaní klienta s plnením záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Bez takejto výzvy nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na nebankový subjekt. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na to, že určitá výnimka je aj v § 92 ods. 8 zákona o bankách, že ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahne jeden rok, môže postúpiť takúto pohľadávku inej banke aj bez súhlasu klienta. Podľa názoru odvolacieho súdu nebola dostatočne posúdená príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, kde sa konštatuje omeškanie s plnením peňažných záväzkov po dobu viac ako 1 304 dní, pričom konečná splatnosť úveru bola 20.02.2012, ale zmluva o postúpení pohľadávok je z 15.12.2012. Okresný súd vo veci konštatoval, že neexistuje výzva banky na vrátenie dlhu v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní, preto u banky neexistovalo oprávnenie postupom podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpiť pohľadávku na nebankovú tretiu osobu. To isté ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona dáva výnimku, ak je súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presahujúci jeden rok. Súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav. Nemá vyriešenú otázku omeškania so splátkami, pričom podľa prílohy č. 1 je uvedená dokonca výška poslednej úhrady 19.2.2010. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je predčasné, pokiaľ riešil otázku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok pre nenaplnenie podmienky vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona o bankách a žalobu zamietol. V rozhodnutí súdu prvého stupňa chýba úvaha o tom, prečo nezohľadnil výnimku v možnosti postúpiť pohľadávku pri omeškaní presahujúcom jeden rok.“ Na základe vyššie uvedeného uvádzame, že trváme na doterajších podaniach a žiadame súd, aby rozhodol v zmysle týchto podaní, nakoľko neboli uvedené skutočnosti a ani preukázané dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie predmetnej pohľadávky. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to Výzvou zo dňa 18.05.2015 a výzvou označenou ako „Odstúpenie od zmluvy“ zo dňa 24.07.2017. Dňa 11.10.2019 bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. V zmysle uvedených skutočností má žalobca za to, že pohľadávka žalobcu nie je premlčaná.

9. Tunajší súd prejednal vec na pojednávaní dňa 24.06.2020, vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, oboznámením sa s prednesmi právnych zástupcov sporových strán a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a spoločnosť H-Soft, s.r.o., uzatvorili dňa 04.01.2007 Zmluva o úvere č. 0361211727/2/1. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov formou kontokorentného úveru postupom pôvodnému dlžníkovi, a to vo výške 1.000.000,- Sk (33 193,92 eur). Zmluvné strany sa dohodli, že čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sú úročené referenčnou sadzbou BASE RATE KTK/CORP SKK, ktorá je ku dňu podpisu tejto zmluvy vo výške 5,00 % p.a., marža vo výške 3,75 % p.a., pričom pôvodný veriteľ sa zároveň zaviazal uhradiť postupcovi úrok z omeškania vo výške 10 % p. a. Deň splatnosti úveru bol dohodnutý

na 03.01.2008, pričom v prípade revolvingovania úveru je deň splatnosti revolvingovaného úveru jeden rok od poskytnutia revolvingovaného úveru, najneskôr do 03.01.2010.

11. Následne boli medzi zmluvnými stranami uzatvárané dodatky k predmetnej zmluve o úvere, a to dňa 04.01.2010, 02.01.2012, 03.01.2013, 28.01.2013, 02.01.2014, 22.01.2014, predmetom ktorých bolo revolvingovanie kontokorentného úveru.

12. Dňa 22.01.2014 Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný 2/ Ing. Milan Hanajík uzatvorili Dohodu o pristúpení k záväzku pôvodného dlžníka H-Soft s.r.o.(č.l. spisu 29) , ktorý vznikol na základe Zmluvy o úvere č. 0361211727/2/1 .

13. Dňa 22.01.2014 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným 1/ spoločnosťou net.biz.Solutions s.r.o. uzatvorená Dohoda o pristúpení k záväzku pôvodného dlžníka H-Soft s.r.o.(č.l. spisu 30 p.v.) , ktorý vznikol na základe Zmluvy o úvere č. 0361211727/2/1.

14. Z výzvy zo dňa 18.05.2015 (č.l. 72 spisu) adresovanej spol. H-Soft, s.r.o. vyplýva, že Slovenská sporiteľňa uvedenej spoločnosti oznámila, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 30.04.2015 vo výške 21 245,20 eur s prísl., pričom spoločnosť H-Soft, s.r.o. vyzvala na uhradenie predmetnej pohľadávky v lehote najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy.

15. Z odstúpenia od zmluvy (č.l. 71 spisu) adresovaného spoločnosti H-Soft, s.r.o. zo dňa 24.07.2017 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. odstúpila od Zmluvy na základe ktorej banka spol. H-Soft, s.r.o. poskytla a vedie účet č. SK42 0900 0000 003 6121 1727, a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia.

16. Z výzvy adresovanej spoločnosti net.biz.Solutions s.r.o. zo dňa 29.03.2018 (z č.l. 73 spisu) vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky banky zo zmluvy, v spojení s dohodou o pristúpení k záväzku, vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stala splatnou v celom rozsahu, pričom výška pohľadávky bola ku dňu 29.03.2018 v sume 35 868,98 eur. V predmetnej výzve je ďalej uvedené, že ak dlžná suma nebude uhradená, je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

17. Ďalej súd zistil, že dňa 22.06.2018 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0548/2018/CE (č.l. 74 spisu). Z prílohy č. 1 k tejto zmluve vyplýva, že medzi postúpenými pohľadávkami bola aj pohľadávky voči spoločnosti H-Soft, s.r.o. a to v celkovej výške 36 842,45 eur. (V predmetnej prílohe je uvedený dátum poslednej splátky 20.07.2017 vo výške 33,73 eur). Ako pristupujúci dlžníci sú v predmetnej prílohe uvedení: spoločnosť net.biz.Solutions, s.r.o. a P.. Z. D..

18. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky adresovanej spoločnosti net.biz.Solutions s.r.o. zo dňa 25.06.2018 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému 1/ oznámila postúpenie pohľadávky banky spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o.

19. Z výpisu z úveru zo dňa 13.07.2018 vyplýva, že výška úveru predstavuje sumu 21 239,30 eur.

20. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 24.06.2020 uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu s poukazom na to, že žalobca je presvedčený, že preukázal svoj nárok, ktorý uplatňuje v žalobe a v plnom rozsahu odkazuje na znenie žaloby, ako aj na znenie vyjadrenia k odporu. Uviedol, že sa jedná o vzťah vyplývajúci z úverovej zmluvy uzatvorenej pôvodne medzi právnym predchodcom žalobcu, t.j. Slovenskou sporiteľňou, a.s. a pôvodným dlžníkom H - Soft s.r.o. Celkový dlh predstavuje rozdiel medzi kreditnými a debetnými operáciami, pričom predmetom žaloby je iba suma 3 000,00 eur.

21. Právny zástupca žalovaných 1/,2/ na pojednávaní dňa 24.06.2020 uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava písomného vyjadrenia podaného v odpore, na ktoré odkázal a žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že medzi postupcom a spoločnosťou H - Soft. s.r.o. bola uzatvorená zmluva o úvere zo dňa 04.01.2007, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov formou kontokorentného úveru. Deň splatnosti úveru bol dohodnutý na 03.01.2008, pričom v prípade revolvingovania úveru je deň splatnosti 1 rok od poskytnutia úveru najneskôr do 03.01.2010. Dňa 02.01.2014 uzatvoril postupca s

pôvodným dlžníkom dodatok k zmluve o úvere, predmetom ktorého bolo revolvingovanie kontokorentného úveru, kde bola uvedená splatnosť 24.01.2014. Dňa 22.01.2014 uzatvoril postupca s pôvodným dlžníkom dodatok k zmluve o úvere, kde bola uvedená splatnosť 03.01.2015. Z tohto má za preukázané, že splatnosť kontokorentného úveru bola 03.01.2015 od doby splatnosti je potrebné odvíjať aj začiatok premlčacej doby, v ktorej si žalobca mohol uplatniť svoj nárok súdnou cestou. Dlžník bol povinný splatiť pohľadávku banky najneskôr v deň konečnej splatnosti, ktorá bola určená na 03.01.2015. Z tohto má za to, že žalobca si svoju pohľadávku uplatňoval neskoro až v októbri 2019, a teda po jej premlčaní. Právny zástupca žalovaných poukázal na ust. § 151 C.s.p., z ktorého vyplýva, že skutkové tvrdenia strany ktoré protistrana nerozporuje alebo nepopiera sú nesporné. K námietke premlčania vznesenej žalovanými sa žalobca relevantným spôsobom nevyjadril vo svojom pís. podaní, teda má za to, že námietka premlčania je nesporná. Žalobca tým, že žalobu podal až v októbri r. 2019 umelo predlžoval premlčaciu lehotu, pravdepodobne z dôvodu navýšenia úrokov, žalobca aj v zmysle všeobecných obchodných podmienok mal možnosť odstúpiť od úverovej zmluvy hneď ako žalovaný úver prestal splácať, čo bolo ešte v r. 2015. Už vtedy mal žalobca možnosť od zmluvy odstúpiť a obratom sa domáhať svojho nároku súdnou cestou, čo však neurobil. Uviedol, že suma 3 000,00 eur, ktorej sa domáha žalobca v tomto konaní, je neurčitá, z ničoho nevyplýva a aj zo skúseností z iných obdobných konaní sa domnieva, že žalobca si uplatnil takúto sumu z opatrnosti, nakoľko presnú sumu ani nevie určiť a urobil tak pre prípad neúspechu v konaní, aby neplatil vysoké trovy konania. Žalobca síce vo svojom pís. podaní - vyjadrení k odporu špecifikoval kreditné a debetné operácie, z ktorých vyplývajú určité sumy, ktoré sú ale rozdielne od sumy 3 000,00 eur, ktorej sa žalobca domáha v tomto konaní a v tomto samotnom pís. podaní žalobca nešpecifikoval ako vznikla suma 3 000,00 eur a aj na tomto pojednávaní právny zástupca žalobcu nešpecifikoval túto sumu, len uviedol, že sa domáha iba časti pohľadávky.

22. Z výpisu z Obchodného registra na internete súd zistil, že spoloč. H-Soft, s.r.o. zanikla v dôsledku zlúčenia so spol. OKŠIM, s.r.o. IČO : 35872977 a následne bola dňa 17.12.2014 dobrovoľne vymazaná z OR SR. Spoločnosť OKŠIM, s.r.o. bola dňa 1.8.2015 ex offo vymazaná z OR SR.

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané a nesporné, že v predmetnej právnej veci medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a spoločnosťou H-Soft, s.r.o., bola uzatvorená dňa 04.01.2007 Zmluva o úvere č. 0361211727/2/1. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov formou kontokorentného úveru postupcom pôvodnému dlžníkovi, a to vo výške 1.000.000,-

Sk (33 193,92 eur). Zmluvné strany sa dohodli, že čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sú úročené referenčnou sadzbou BASE RATE KTK/CORP SKK, ktorá je ku dňu podpisu tejto zmluvy vo výške 5,00 % p. a., marža vo výške 3,75 % p. a., pričom pôvodný veriteľ sa zároveň zaviazal uhradiť postupcovi úrok z omeškania vo výške 10 % p. a. Deň splatnosti úveru bol dohodnutý na 03.01.2008, pričom v prípade revolšovania úveru je deň splatnosti revolšovovaného úveru jeden rok od poskytnutia revolšovovaného úveru, najneskôr do 03.01.2010.

29. Ďalej má súd za preukázané, že medzi zmluvnými stranami boli uzatvárané dodatky - 04.01.2010, 02.01.2012, 03.01.2013, 28.01.2013, 02.01.2014, 22.01.2014, , predmetom ktorých bolo revolšovanie kontokorentného úveru. Dňa 22.01.2014 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a P. Z. D. uzatvorená Dohoda o prístupení k záväzku dlžníka H-Soft, s.r.o. , vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 0361211727/2/1. Ďalej má súd za preukázané, že dňa 22.01.2014 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a spoločnosťou net.biz.Solutions s.r.o. uzatvorená Dohoda o prístupení k záväzku dlžníka H-Soft, s.r.o., vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 0361211727/2/1.

30. Dňa 22.06.2018 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok. Z prílohy č. 1 k tejto zmluve vyplýva, že medzi postúpenými pohľadávkami bola aj pohľadávka voči spoločnosti H-Soft, s.r.o. a to v celkovej výške 36 842,45 eur. (V predmetnej prílohe je uvedený dátum poslednej splátky 20.07.2017 vo výške 33,73 eur). Ako prístupujúci dlžníci sú v predmetnej prílohe uvedení: spoločnosť net.biz.Solutions, s.r.o. a P. Z. D..

31. Sporným medzi stranami sporu bola platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Povinnosťou žalobcu bolo preukázať, že je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu. Súd považuje za potrebné uviesť, že skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. OZ. Postúpením pohľadávky treba rozumieť zmenu v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne zmenu v osobe veriteľa, keď na základe zmluvy medzi pôvodným veriteľom a treťou osobou postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku, ktorú má v čase postúpenia voči dlžníkovi, novému veriteľovi, a to i bez súhlasu dlžníka.

32. Dokazovaním nebolo preukázané, že žalobca nadobudol platne pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s. voči žalovaným 1/,2/ , ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, teda nepreukázal, že je v konaní aktívne vecne legitimovaný.

33. Žalobca síce súdu predložil výzvu zo dňa 18.05.2015 adresovanú spol. H-Soft, s.r.o., z ktorej vyplýva, že vtedajší veriteľ- Slovenská sporiteľňa uvedenej spoločnosti oznámila, že je v omeškani so splácaním pohľadávky banky ku dňu 30.04.2015 vo výške 21 245,20 eur s prísl., a uvedenú spoločnosť vyzvala na uhradenie predmetnej pohľadávky v lehote najneskôr do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Žalobca predložil do spisu aj odstúpenie od zmluvy zo dňa 24.07.2017 (č.l. 71 spisu), adresované spoločnosti H-Soft, s.r.o., z ktorého vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila spoločnosti H-Soft, s.r.o., že odstúpila od Zmluvy na základe ktorej spoločnosti H-Soft, s.r.o. poskytla a vedie účet č. SK42 0900 0000 003 6121 1727, a to s účinnosťou ku dňu doručenia uvedeného oznámenia s tým, že pohľadávka banky bola ku dňu vyhotovenia oznámenia 35 868,98 € s tým, že táto suma môže byť ku dňu nadobudnutia účinnosti odstúpenia vyššia z dôvodu zúčtovania úrokov a poplatkov. Žalobca predložil aj výzvu adresovanú spoločnosti net.biz.Solutions s.r.o. zo dňa 29.03.2018 (č.l. 73 spisu), z ktorej vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky banky zo zmluvy, v spojení s dohodou o prístupení k záväzku, vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stala splatnou v celom rozsahu, pričom výška pohľadávky bola ku dňu 29.03.2018 35 868,98 eur. V predmetnej výzve je ďalej uvedené, že ak dlžná suma nebude uhradená, je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

34. Aj napriek tomu, že žalobca predložil uvedené výzvy, oznámenia a odstúpenie od zmluvy adresované spoločnosti H-Soft, s.r.o., ako aj žalovaným 1/, 2/, nijakým spôsobom nepreukázal ich skutočné doručovanie a doručenie. Okrem toho z verejne dostupných zdrojov (OR SR na internete) mal súd za preukázané, že v čase doručovania výziev, oznámení a odstúpenia od zmluvy, pôvodnému

dlužníkovi - spol. H-Soft, s.r.o. tento už neexistoval, pretože táto spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia ku dňu 17.12.2014.

35. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

36. V danom prípade neboli pri postúpení pohľadávky na nebankový subjekt -žalobcu, splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, teda sa jednalo o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané.

37. Žalobca síce vo svojom vyjadrení poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 210/01, podľa ktorého nemožno posudzovať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky v prípade, keď bolo toto postúpenie riadne dlžníkovi oznámené.

38. Súd uvádza, že sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorý primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Uvedený judikát nevylučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, teda z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

39. V danom prípade žalobca tvrdiac, že pohľadávku nadobudol postúpením od Slovenskej sporiteľne, a.s. mal riadne preukázať splnenie podmienok platného postúpenia (v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona), t.j. doručenie výzvy žalovaným 1/,2/ pred postúpením pohľadávky, čo je predpokladom na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie. Žalobca nepreukázal doručenie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda nepreukázal, že pohľadávku bolo možné platne postúpiť na žalobcu, a preto súd žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu pre absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zamietol.

40. Vzhľadom k tomu, že súd zamietol žalobu na základe nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, z tohto dôvodu už neskúmal ďalšie sporné skutočnosti (námietka premlčania žalovaných, výška žalovanej sumy).

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Pri rozhodovaní o trovách konania súd postupoval v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovaným 1/, 2/, ktorí mali v spore plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O náhrade trov konania rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods.1,2,3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).